

15. Поздравите Филолога и Јулију, да сте ви мудри на добро а прости на Ниреја и сестру његову, и Оливиана, и све свете који су с вама.
16. Поздравите један Другога цјеливом светцима. Поздрављају вас све цркве Христове.
17. Молим вас пак, браћо, чувајте се од оних који чине распри и раздоре на штегу науке коју ви научисте, и укљоните се од њих;
18. Јер такви не служе Господу напреду Исусу Христу него својему трубуху, и благијем ријечима и благословима прелашћу срца безазленицима.
19. Јер ваље слушање разгласи се суда. И радујем се за вас; али хоћу Христа са свима вама. АМИН.

КОРИНѠАНИМА ПОСЛАНИЦА ПРВА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Од Павла, вољом Божијом позваног апостола Исуса Христа, и од Состена брата,

2. Цркви Божијој која је у Коринту, осећенима у Христу Исусу, позванима светина, са свима који призивају име Господа нашега Исуса Христа на свакоме мјесту, и њиховоне и нашему: Пала и Господа Исуса Христа.
4. Захваљујем свагда Богу својему за вас што вам је дана благодат Божија у Христу Исусу,
6. Те се у свему обогатисте крвањем, у свакој ријечи и сваком разуму,
8. Као што се свједочанство Христово утврди међу вама;
7. Тако да немате недостатка ни у једноме дару, ви који чекате откровења Господа нашега Исуса Христа,
8. Који ће вас и утврдити до самога краја да будете прави на дан Господа нашега Исуса Христа.
9. Вјеран је Бог који вас позва у јединицу свогана Исуса Христа Господа нашега.
10. Молим вас пак, браћо, именом Господа нашега Исуса Христа да сви једно говорите, и да не буду међу вама распри, него да будете утврђени у једном разуму и у једној мисли.
11. Јер сам чуо за вас, браћо моја, оа Хлојиницих домањвицих да су свађе међу вама,
12. А то кажем да један од вас говори: ја сам Павло; а други: ја сам Аполос; а трећи: ја сам КиѠин; а четврти: ја сам Христов.
13. Еда ли се Павле разведе за вас? Или се Еда ли се Павле разведе за вас? Или се у име Павлово крстите?
14. Хвала Богу што ја ни једнога од вас не крстих осим Крисипа и Гаја;
15. Да не рече ко да у своје име крстих.
16. А крстих и Стеванин дом: даље не знам јесам ли кога другога крстио.
17. Јер Христос не посла мене да крстих, него да проповиједам јеванђеље, не премудријем ријечима, да не изгуби силу крст Христов.
18. Јер је ријеч крстова лудост онима који гину; а нама је који се спасавамо сила Божија.
19. Јер је писано: погубићу премудрост премудријех, и разум разумнијех одбаћићу.
20. Гдје је премудри? Гдје је књижевник? Гдје је прештрач овога вијека? Не претвори ли Бог мудрост овога свијета у лудост?
21. Јер будући да у премудрости Божијој не познана свијет премудрошћу

- Бог, била је Божија воља да лудост љу научења спасе оне који вјерују.
22. Јер и Јевреји знаке ишгу, и Грци премудрости траже.
23. А ми проповиједана Христа ради, Јеврејима дакле саблазан а Грцима безумље;
24. Онима пак који су познани, и Јеврејима и Грцима, Христа, Божију славу и Божију премудрост.
25. Јер је лудост Божија мудрија од људи, и слабост је Божија јача од људи.
26. Јер погледајте знање своје, браћо, да нема ни много премудријех по тријелу, ни много силнијех ни много пламенијех;
27. Него што је лудо пред омијетом ово изабра Бог да посрами премудре; и што је слабо пред свијетом оно избра Бог да посрами јаво;
28. И што је непламенијет пред свјетом и уништено изабра Бог, и што није, да уништи оно што јест,
29. Да се не похваљи ни једно глјисло пред Богом.
30. Из којег сте ви у Христу Исусу, који нам поста премудрост од Бога и правда и осећење и избављење.
31. Да (као што се пише) ко се хвали, Господом да се хвали.

ГЛАВА 2.

- И ја дошавши к вама, браћо, не дохох с високом ријечи или премудрости да вам јављам свједочанство Божије.
2. Јер нијесам мислио да знам што међу вама осим Исуса Христа, и тога распећа.
3. И ја бијех међу вама у слабости, и у страху и у великом дрхтању.
4. И ријеч која, и поучене моје не биле у надговорљивијем ријечима људске премудрости, него у дозвизивању Духа и силе.
5. Да јер вапа не буде у мудрости људској него у сили Божијој.
6. Али премудрост говоримо која је у сарпленима, а не премудрост вијека овога ни кнезова вијена овога који пролазе.
7. Него говоримо премудрост Божију у тајности сакривену, коју одреди Бог прије свијета за славу нашу;

ГЛАВА 3.

- И ја, браћо, не могах с вама говорити као с духовнима него као с тјелеснима, као с малом дјеном у Христу.
2. Млијевом вас напојих а не јелом, јер још не могасте, и ни сад још не можете.
3. Јер сте још тјелесни. Јер гдје су нијесте ли тјелесни, и не живите ли по чојеку?
4. Јер кад говори ко: ја сам Павло; а други: ја сам Аполос; нијесте ли тјелесни?
5. Ко је дакле Павле а ко ли Аполос до само слуге крост вјеровасте, као што и свакоме Господ даде?
6. Ја посланик, Аполос звали, а Бог даде те узрасте.
7. Тако није ли онај што који сад, ни онај који заљена, него Бог који даде те расте.
8. А онај који сад и који заљена једнаки су; и сваки ће припити своју плавту по својему труду.

9. Јер ми смо Богу помагачи, а ви сте Божија кљна, Божија грађевина.
10. По благодати Божијој која ми је дава ја као прекудри немар поставих темељ, а други зида у висину; али сваки нева гледа како зида.
11. Јер темељ Другога нико не може поставити осим онога који је постављен, који је Исус Христос.
12. Ако ли ко зида на овоме темељу злато, сребро, Драго камење, Дрва, сјајно, сламу,
13. Свакога ће дјело изићи на видјело; јер ће дан показати, јер ће се отњем открити, и свако дјело покажеће отањ као што јест.
14. И ако остане чије дјело што је назидано, примиће плату.
15. Ако ли ко дјело изгори, отићи ће у штечу: а сам ће се спасти тако као кроз отањ.
16. Не знате ли да сте ви црква Божија, и Дух Божиј живи у вама?
17. Ако поквари ко цркву Божију, поквариће нева Бог: јер је црква Божија света, а то сте ви.
18. Нико нева се не вара: ако ко меду вама мисли да је мудар на овоме свијету, нева буде глуп да буде мудар.
19. Јер је премудрост овога свијета мудост пред Богом, јер је писано: хваља прекудре у вихову лукавству.
20. И опет: Господ зна помисли мудријех да су ништа.
21. За то нико да се не хвали чонјеком, јер је све ваше.
22. Био Павле, или Аполо, или Кифа, или свијет, или живот или смрт, или садашње, или будуће: све је ваше,
23. А ви сте Христови а Христос Божиј.
- ГЛАВА 4.
- Тако да нас држе људи као слуге Христове и пристаје тајна Божијех.
2. А од пристава се не тражи више ништа, него да се во вјеран није.
3. А ја мало марим што ме судите ви или чонјечиј дан; а ни сам себе не судим.
4. Јер не знам ништа на себи; но за то нудесам оправдан, али онај који мене суди Господ је.
5. За то не судите ништа прије врести?
- мена, докле Господ не дође, који ће изијети на видјело што је сарвиено у тами и објавиће свијете срдачне, и тада ће похвади бити свакоме од Бога.
6. А ово, браћо моја, приговорих себи и Апосту вас ради, да се од нас научите да не мислите за себе више него што је написано, и да се кога ради не надимате један на другога.
7. Јер во тебе повинује? Шта ли имах што нијеси примио? А ако си примио? што се хвалиш као да нијеси примио?
8. Ето сте сити, ето се обогачисте, без вас царујете. О да бисте царовали, да бисмо и ми с вама царовали!
9. Јер мислим да Бог нас апостоле најстражне постави, као оне који су на смрт осуђени; јер бисмо гледање и свијету и анђелима и људима.
10. Ми смо будале Христа ради, а ви сте мудри у Христу; ми слаби, а ви јаки; ви савни, а ми срамотни.
11. До овога часа и гладујемо, и трпимо жељу, и гологину, и муче, и потуцамо се.
12. И трудимо се радећи својим ругама. Кад нас пошту, благосиљамо; кад нас гоне, трпимо;
13. Кад хуле на нас, молимо; поставимо као смегашиште свијета, по којему сви газе до сад.
14. Не пишем ја ово да посрамам вас, него вас учим као своју љубавну дјелу.
15. Јер ако имате и триста учитеља у Христу али немате много отаца. Јер вас ја у Христу Исусу родих јеванђељем.
16. Него вас молим, угледајте се на мене као и ја на Христа.
17. За то послах к вама Тимотија, који ми је син љубавни и вјерни у Господу; он ће вам оломенути путове моје који су у Христу Исусу, као што суда и у свакој цркви учим.
18. Неки се надуше као да ја не ћу доћи к вама.
19. Али ћу вам доћи скоро, ако Бог да, и не ћу гледати на ријечи ондјех што су се надали, него на силу.
20. Јер царство Божије није у ријечи него у сили.
21. Шта хоћете? да дођем к вама с пругом или с љубави и духом еротости?

ГЛАВА 5.

- Врло се гласи да је курварство међу вама, и гавово курварство какво се ни међу незнабошцима не чује, да некакав има жену очну.
2. И ви се још надимате, мјесто да плачете, да се извади између вас онај који је учинио то дјело.
3. Јер ја, који ако нијесам код вас тијелом али духом ту живим, већ од судих као да сам тамо, да се онај који је то тако учинио,
4. У име Господа нашега Исуса Христа, ста кад се саберете ви и мој дух, са силам Господа нашега Исуса Христа,
5. Да се он преда сотони на мучење тијела, да би се дух спасао у дан Господа нашега Исуса Христа.
6. Није добра хвала ваша. Не знате ли да мало књаса све тијесто укида ли да мало књаса све тијесто укида ни мужеложници,
7. Очистите дакле стари књасак, да будете ново тијесто, као што сте пријесани; јер и паска наша закла се за вас, Христос.
8. За то да празнујемо не у староме књаску, ни у књаску павости и лукавства, него у пријесноме хљебу чистоте и истине.
9. Писак вам у посланици да се не мишанате с курварима;
10. И то ја не рекох за курваре овога свијета, или тврдице или идолопоклонике; јер бисте морали изићи из свијета.
11. А сад вам писах да се не мишанате ако који који се брјат зове, поставе курвар, или тврдица, или идолопоклоник, или кавгаџија, или пјанина, или хајдук; с таконима да и не једете.
12. Јер шта је мени стадо да судим и оне који су на пољу? Не судите ли ви оне који су унутра?
13. А оне који су на пољу судиће Бог. Извадите злогач између себе.
- ГЛАВА 6.
- Смије ли који од вас, кад има тужбу на другога, ићи на суда неправедним, а не светим?
2. Не знате ли да ће свети судити свијету? Кад ћете дакле ви свијету судити нијесте ли вриједни судити мањојем стварима?
3. Не знате ли да ћемо анђелима судити, а како ли стварима овога свијета?
4. А ви кад имате тужбе за ствари овога свијета, узмете за судије оне које у цркви не броји нико ни у што!
5. На срамоту нашу говорим: зар нема међу вама ни једнога мудра који може расудити међу браћом својом?
6. Него се брат с братом суди, и то пред нејернима!
7. И то је већ врло срамно за вас да имате тужбе међу собом. За што радите не тринте неправду? За што радите не препоричте штету?
8. Него ви сами чините неправду и штету, на још браћу!
9. Или не знате да неправедници не ће наследити царства Божијета? Не варајте се: ни курвари, ни идолопоклонци, ни презубочници, ни адувани, ни мужеложници,
10. Ни лудски, ни лакопци, ни пјанице, ни кавгаџије, ни хајдуци, царства Божијета не ће наследити.
11. И овакови брјасте неки; него се опрасте и посветисте и оправдасте именом Господа нашега Исуса Христа и духом Бога нашега.
12. Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али не ћу да што облада мном.
13. Јела су за гроб, и гробх је за јела; али ће Бог и ова и онога понаврати. А тијело није за курварство, него за Господа, и Господ за тијело.
14. А Бог и Господ подиже, и нас ће подићи силам својом.
15. Не знате ли да су тијелеса ваша уди Христови? Хоћу ли дакле уземам уди Христове и од њих начинити уди курвине? Боже сачувај!
16. Или не знате да во се с курвом свеже једно тијело с њом поставе? Јер, рече, биће двоје једно тијело.
17. А во се Господа држи један је дух с Господом.
18. Брјасте од курварства; јер сваки грјех који човек чини осим тијела је; а који се курна он грјешни своје тијелу.
19. Или не знате да су тијелеса ваша црква светог Духа који живи у вама, којег имате од Бога, и нијесте своји? Јер сте купљени скупо. Просла-

вите дакле Бога у тјелесима својим и у душама својим, што је Божије.

ГЛАВА 7.

А за оно што ми писасте: Добро је човјеку да се не дохвата до жене:

2. Али због курварства сваки да има своју жену, и свака жена да има својега мужа;

3. Муж да чини жени дужну љубав, тако и жена мужу.

4. Жена није господар од својега тјела, него муж; тако и муж није господар од својега тјела, него жена.

5. Не забрављате се једно од другога, већ ако у договору за вријеме, да се поистите и молите Богу; и опет да се састанете, да вас согона не искуша вашјем неударжањем.

6. Али ово говорим по свјету а не по заповијести;

7. Јер хоћу да сви људи буду као и ја; али сваки има свој дар од Бога: овај дакле овако а онај овако.

8. А нежењенијем и удовицама велити: Добро им је ако остану као и ја што сам.

9. Ако ли се не ударже, нека се жене и удају; јер је боље женити се него ли упуљвати се.

10. А ожењенијем заповиједат, не ја него Господ, да се жена од мужа не раздваја

11. (Ако ли се пак и раздвоји, да се више не удаје, или да се помири са својим мужем); и муж да не пушта жене.

12. А осталима говорим ја а не Господ: ако који брат има жену некрштену и она се приволи живљети с њим, да је не оставља.

13. И жена ако има мужа некрштена и он се приволи живљети с њом, да га не оставља.

14. Јер се посвети муж некрштен женом кршћеном, и посвети се жена некрштена од мужа кршћенога; јер иначе дјеча ваша била би нечиста, а сад су света.

15. Ако ли се некрштени раздваја, нека се раздвоји; јер се брат или сестра у таквом догађају не заробим; јер нас на мир дозва Господ Бог.

16. Јер шта знаш, жено, да ако му-

жва спасеш? Или шта знаш, мужу, да ако жену спасеш?

17. Само као што је Бог раздјелио свакоме, и као што је свакога позвао Господ онако нека живи. И тако заповиједат по свијет прѣзавма.

18. Је ли ко позват обрзан, нека се не гради необрзан; ако ли је ко позват необрзан, нека се не обрзује.

19. Обрзање је ништа, и необрзање је ништа; него држање заповијести Божијех.

20. Сваки нека остане у ономе заву у коме је позван.

21. Јеси ли позван роб, не брини се; него ако и можеш свој бити, још радије буди.

22. Јер који је позван у Господу роб, слободњак је Господња, тако и који је позван слободњак, роб је Христов.

23. Купљени сте скупо, не будите робови људима.

24. Сваки, браћо, у чему је ко позван у ономе нека остане пред Господом.

25. А за дјевојке немам заповијести Господње, него дајем свјет, као који сам помишан од Господа, да будем вјеран.

26. Мислим дакле ово да ће бити добро за садашњу неволу да је човјеку добро тако бити.

27. Јеси ли се привезао за жену, не тражи да се раздјелиши; јеси ли се оаријешо од жене, не тражи жене.

28. А ако ли се и ожениш, нијеси сагрјешо; и дјевојка ако се уда, није сагрјешила: али ће имати такви невоље тјелесне; а ја вас желим.

29. А ово говорим, браћо, јер је остало вријеме прекрашено, да ће и они који имају жене бити као они који немају;

30. И који плачу као који не плачу; и који се радују као који се не радују; и који купују као који немају;

31. И који онај свијет употребљавају као да га не употребљавају; јер пролази облик онога свијета.

32. А ја хоћу да сте ви безбрижни. Ко је нежењен брине се за Господње,

како ће угоди Господу; а који је ожењен брине се за свијетско, како ће угоди жени. Друго је жена, а друго је дјевојка.

34. Која је неударга брине се за Го-

сподње, како ће угоди Господу, да буде света и тјелом и духом; а која је у удага брине се за свијетско, како ће угоди мужу.

35. А ово говорим на корист вама самијем, не да вам наметнем замку на брат, него за лијепу и пристојну славу Господњу без сметње.

36. Ако ли пак во мисли да је срамота за неговоу дјевојку кад остане усадјелна, и не може друкчије бити, нека чини шта хоће, не гријешти ако се уда.

37. А који стоји тврдо у срцу, и нема невоље, а има власт над својом вољом, и ово је расудно у срцу својему да задржи дјевојку, добро чини.

38. Тако и онај који удаје своју дјевојку добро чини; али који не удаје боље чини.

39. Жена је привезана законом докле јој год живи муж; а ако јој умре муж, слободна је за кога хоће да се уда, само у Господу.

40. Али је блажиња ако остане тако по мојему свјету; јер мислим да и ја имам Духа Божијега.

ГЛАВА 8.

А за месо што је елаго идолна знамо, јер сви разум имамо. Разум дакле ваљана, а љубав поправаља.

2. Ако ли ко мисли да што зна, не зна још ништа као што треба знати.

3. А ако ко љуби Бога, Бог га је напустио.

4. А за јело идолскијех жртана, знамо да идео није ништа на свијету, и да нема другога Бога осим јединога.

5. Јер ако и има који се богови зову, или на небу или на земљи, као што има много богова и много господар:

6. Али ми имамо само једнога Бога оца, од којег је све, и ми у њему, и једнога Господа Исуса Христа, кроз којег је све, и ми крозав.

7. Али нема сватко разума; јер неки који још и сад мисле да су идолои нешто, као идолске жртве једу, и свијетско, како ће угоди Господу;

8. Али јело нас не поставља пред Богом; јер ништа ћемо бити већи ако једемо, ни мањи ако не једемо.

9. Али се чувајте да како ова сло-

ГЛАВА 9.

Нијесам ли ја апостол? Нијесам ли сам свој? Не видјех ли ја Исуса Христа, Господа нашега? Нијесте ли ви дјело моје у Господу?

2. Ако другима и нијесам апостол, али вама јесам, јер сте ви печат мојега апостолства у Господу.

3. Мој одговор огња који ме уштају ово је:

4. Еда ли немамо власти јести и пити?

5. Еда ли немамо власти сестру жену водити, као и остави апостоли, и браћа Господња, и Киоа?

6. Или један ја и Варјавва немамо власти ово чинити?

7. Ко војује кад о својме трошку? Или во сади виноград и од родова веговјех да не једе? Или во пасе стадо и од малијена стада не једе?

8. Еда ли ово говорим по човјеку? Не говорим ли ово и закон?

9. Јер је у Мојсијеву заводу написао: да не завежеш уста вољу који врше. Еда ли се Бог брине за волове?

10. Или говори јамачно ва нас? Јер се за нас написа: који оре треба у надану да оре; и који врше у надану да ће добити од онога што врше.

11. Кад ми вама духовна сјрасмо, је ли то што велитво ако ми вама тјелесна пожењемо?

12. Кад се други мијешају у нашу власт, а како ли да не би ми? Али не учиниско по власти овој него све трпимо да не учинимо како сметње јеванђелу Христову.

13. Не знате ли да они који чине

свету службу од светине се хране? и који олтару служе с олтаром дјелује?
14. Тако и Господ заповједа да они који јеванђеље проповиједају од јеванђеља живе.
15. А ја то ни једно не учиних. И не пишем ово да тако буде за мене; јер бих волео умријети него да ко славу мою уништи.

16. Јер ако проповиједам јеванђеље, нема ми хвале: јер ми је за невољу; и тешко мени ако јеванђеља не проповиједам.
17. Ако дакле ово чиним од своје воље, плату имам; а ако ли чиним за невољу, служба ми је плата.
18. Каква ми је дакле плата? Да проповиједајући јеванђеље учиним без плате јеванђеље Христово, да не чиним по својој власти у проповиједању јеванђеља.

19. Јер премада сам слободан од свих, свима себе учиних робом, да их више придобијем.
20. Јеврејина био сам као Јеврејин да Јевреје придобијем; онима који су под законом био сам као под законом, да придобијем оне који су под законом; да какога спасем кога.

21. Онима који су без закона био сам као без закона, премада нијесам Богу без закона него сам у закону Христову, да придобијем оне који су без закона.
22. Слабима био сам као слаб, да слабе придобијем; свима сам био све, да какога спасем кога.
23. А ово чиним за јеванђеље, да бих имао дјела у њему.

24. Не знате ли да они што трче на такмичење, а један добије дар? Тако трчите да добијете.
25. Сваки пак који се бори од свега се уздржава: они дакле да добију награду, а ми нераскладљиви.

26. Ја дакле тако трчим, не као напетоузавано; тако се борим, не као онај који бије ветар;
27. Него морим тијело своје и трудину да као сам Другима проповиједајући извајчен не будем.

ГЛАВА 10.

Али не ћу вам ватајати, браћо, да оцепи наши сви под облаком бисе, и сви ероз море профоше;

2. И сви се у Мојсија ерстине у облаку и мору;
3. И сви једно јело духовно једоме;

4. И сви једно пиће духовно пише; јер пићу од Духовне стијене која иша за њима: а стијена бисе Христос.

5. Али многи од њих не бијашу по Божјој вољи, јер бисе побједени у пустињи.

6. А ово бисе угледали нама, да ми не землемо зала, као и они што жељешце.

7. Нити бивајте идолопоклонци, као неки од њих, као што стоји написано: сједоме жуди да једу и да пију, и усташе да играју.

8. Нити да се етурвам, као неки од њих што се курваше, и паде их у један дан двадесет и три хиљаде.

9. Нити да купшам Христа, као што неки од њих купшаше, и изгибоше од гнобоше.

10. Нити да вичемо на Бога, као неки од њих што викаше, и изгибоше од крвника.

11. Ово се пак све дотађаше угледали њима, а написа се за науку нама, на које пошљаде свијета дође.

12. Јер који мисли да стоји нека се чува да не падне.

13. Друго искушање не дође на вас осим човјечијег; али је вјеран Бог који вас не ће пустити да се испушате већма него што можете, него ће учинити с испушањем и крај, да можете подијети.

14. За то, љубавна браћо моја, бјегајте од идолопоклонства.

15. Као мудрима говорим; судите ви шта говорим.

16. Чапа благослова коју благословио је ли заједница ерви Христове? Хљеб који ломимо није ли заједница тијела Христовог?

17. Јер смо један хљеб, једно тијело многи; јер сви у једном хљебу имамо заједницу.

18. Гледајте Израелца по тијелу: који једу жртва нијесу ли заједничари олтара?

19. Шта дакле говорим? да је идола што? или идолска жртва да је што?

20. Није; него што жртвују незнабошци, да ђаволима жртвују, а не Богу;

а ја не ћу да сте ви заједничари с ђаволима.
21. Не можете пити чаше Господње и чаше ђаволске; не можете имати заједнице у трисези Господњој и у трисези ђаволској.

22. Или да првоисмо Господу? Еда ли смо ми једи од њега?
23. Све ми је слободно, али све на морист; све ми је слободно, али све не иде на добро.

24. Није да не гледа што је његово, него сваки да иде што је другога.
25. Све што се продаје на месарина, једите, и ништа не испитујте савјести ради;
26. Јер је Господња земља и што је на њој.

27. Ако ли вас ко од нејерника позове, и хоћете ићи, једите све што се преда вас донесе, и не премислајте ништа савјести ради.
28. Ако ли вам пак ко рече: ово је идолска жртва, не једите ради онога који вам каже, и ради савјести; јер је Господња земља и што је на њој.

29. Али не говорим за савјест твоју, него другога; јер за што да моју савјест суди савјест другога?

30. Ако ја с благодању узимам, за што да се хули на мене за ово за што ја захваљујем?

31. Ако дакле једете, ако ли пићете, ако ли друго што чините, све на славу Божију чините.

32. Не будите на саблаван ни Јеврејина, ни Грцима, ни цркви Божијој,
33. Као што и ја у свазему свима угађам, не тражећи своје користи него многотех, да се спасу.

ГЛАВА 11.

Угледајте се на мене, као и ја на Христа.

2. Хвалим вас пак, браћо, што све моје наптите, и држете заповијести као што вам предадох.

3. Али хоћу да знате да је свакоме мужу глава Христос; а муж је глава свима; а Бог је глава Христу.

4. Сваки муж који се с покривеном главом моли Богу или пророкује, срамна главу своју.

5. И свака жена која се гологлава

моли Богу или пророкује, срамноти главу своју; јер је све једно као да је обрива.

6. Ако се дакле не покрива жена, нека се стрижје; ако ли је ружно жени стрићи се или бријати се, нека се покрива.

7. Али муж да не покрива главе, јер је обличје и слава Божија; а жена је слава мужева.

8. Јер није муж од жене него жена од мужа.

9. Јер муж није савдан жене ради него жена мужа ради.

10. За то жена треба да има власт на глави, ашћела ради.

11. Али нити је муж без жене ни же на без мужа у Господу.

12. Јер како је жена од мужа, тако је и муч из жене; а све је од Бога.

13. Само међу собом судите је ли ли жепо да се жена гологлава моли Богу?

14. Или не учи ли вас и сама приговара.

15. А жени је слава ако гаји дугачку косу? Јер јој је коса дана мјесто покривала.

16. Ако ли је ко свадљив, ми тавога обичаја немамо, нити цркве Божије.

17. Али ово заповиједајући не хвалим да се не на боље него на горе сабирате.

18. Прво дакле кад се сабирате у цркву, чујем да имају распре међу вама; и нешто вјерујем од овога.

19. Јер треба и јереса да буду међу вама, да се покажу поштени који су међу вама.

20. А кад се скупите на једно мјесто, не једне се вечера Господња.

21. Јер сваки своју вечеру узме најприје и једне, и тако један гледаје а други се опија.

22. Еда ли дакле немате кућа да једете и пићете? Или не марите за цркву Божију, и срамнигте оне који не знају? Шта ћу вам рећи? Хоћу ли вас похваљити за то? Не ћу.

23. Јер ја примих од Господа што вам и предадох, да Господ Исус ову ноћ у коју биваше предаан узне хљеб,

24. И захваљивши предломи и рече: узмите, једите, ово је тијело моје, које

се за вас доми; ово чините мени за спомен.

25. Тако и чашу, по вечери, говореници: ова је чаша нови завет у мојој крви; ово чините, кад год пијете, мени за спомен.

26. Јер кад год једете овај хљеб и чашу ову пијете, смрт Господњу обзнањујете, докле не дође.

27. Тако који недостојно једе овај хљеб или пије чашу Господњу, крив је тијелу и крви Господњој.

28. Али човјек да испитује себе, па онда од хљеба да једе и од чаше да пије;

29. Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тијела Господњег.

30. За то су међу вама многи слаби и болесни, и дошло их спанају.

31. Јер кад бисмо себе расуђивали, не бисмо осуђени били.

32. Али кад смо суђени, навазује нас Господ, да се не осудимо са свијетом.

33. За то, браћо моја, кад се састајете да једете, ишчекујте један другог.

34. Ако ли је ко гладан, нека једе код куће, да се на гријех не састајете. А за остало уредићу кад дођем.

ГЛАВА 12.

А за духовне дарове не ћу вам, браћо, заговјати.

2. Знате да кад бијасте незнабошци идосце и идолима безгласнима, како вас вођаху.

3. За то вам дајем на знање да нико во Духом Божијим говори не ће рећи: анатемате Исуса; и нико не може Исуса Господом назвати осим Духом све-тијем.

4. Дарови су различни, али је Дух један.

5. И различне су службе, али је један Господ.

6. И различне су силе, али је један Бог који чини све у свему.

7. А у свавоме се појављује Дух на корист;

8. Јер једноме се даје Духом ријеч прекудрости; а другоме ријеч разума, по истојем Духу;

9. А другоме вјера, тијем истијем Духом; а другоме дар испијелњања, по томе истом Духу;

10. А другоме да чини чудеса, а другоме пророштво, а другоме да разликује Духове, а другоме различни језици, а другоме да казује језике.

11. А ово све чини један и тај исти Дух, раздајућући по својој власти свавоме како хоће.

12. Јер као што је тијело једно и уде има многе, а сви уди једнога тијела, премла су многи, једно су тијело: тако и Христос.

13. Јер јединјем Духом ми се сви крстисмо у једно тијело, били Јеврејци, или Грци, или робови, или сами своји; и сви се јединјем Духом напојисмо.

14. Јер тијело није један уд, него многи.

15. Ако рече нога: ја нијесам рука, нијесам од тијела; еда ли за то није од тијела?

16. И ако рече ухо: ја нијесам око, нијесам од тијела; еда ли за то није од тијела? Кад би све тијело било око, гдје је чување?

17. А кад би све било чување, гдје је мирисање?

18. Али Бог постави све уде у тијелу како је кога хтио.

19. А кад би сви били један уд, гдје је тијело?

20. Сад су пак многи уди а једно тијело.

21. Али око не може рећи рупи: не требаш ми; или опет глава ногама: не требате ми.

22. Него још који се уди тијела чине да су најслабји најпотребнији су.

23. И који нам се чине да су најјермотнији на тијелу, на оне ударамо највећу част;

24. И непошчени наши уди највеће поштење имају; а поштени уди не требају. Али Бог слажи тијело и најчудеми уди даде највећу част.

25. Да не буде распре у тијелу, него да се уди једнако брину један за другог.

26. И ако страда један уд, с њим страдају сви уди; а ако ли се један уд слави, с њим се радују сви уди.

27. А ни сте тијело Христово, и уди међу собом.

28. И једне давале постави Бог у цркви прво апостоле, друго пророке,

треће учитеље, а по том чудоторце, људима нешто Богу: јер нико не слуша, а он Духом говори тајне.

3. А који пророкује говори људима за управљање, различне језике.

29. Еда ли су сви апостоли? Еда ли сви пророци? Еда ли су сви учитељи? Еда ли су сви чудотворци?

30. Еда ли сви имају дарове испијелњања? Еда ли сви казују?

31. Старате се пак за веће дарове; да ћу вам још бољи пут показати.

ГЛАВА 13.

Ако језике човјечије и анђелске говорим а љубави немам, онда сам као звонко воје звони, или пратораци који звачи.

2. И ако имам пророштво и знам све тајне и сва знања, и ако имам сву вјеру да и горе прелазим, а љубави немам, ништа сам.

3. И ако раздајам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажже, а љубави немам, ништа ми не помаже.

4. Љубав дуго трпи, милосрвна је: љубав не завиди; љубав се не велича, не надима се.

5. Не чини што не ваља, не тражи своје, не срди се, не мисли о залу,

6. Не радује се неправди, а радује се истини,

7. Све сноси, све вјерује, свему се нада, све трпи.

8. Љубав никад не престаје, а пророштво ако ће и престати, језици ако ће умукнути, разума ако ће нестати.

9. Јер нешто знамо, и нешто пророкујемо;

10. А кад дође савршено, онда ће престати што је нешто.

11. Кад ја бях мало дијете као дијете говорак, као дијете мисљах, као дијете размишљавах; а кад постадох човјек, одошачи Ајтеиство.

12. Тако сад видимо као кроз стакло у завоњети, а онда ћемо лицем к лицу; сад познајем нешто, а онда ћу познати као што сам познат.

13. А сад остаје вјера, нада, љубав, ово троје; али је љубав највећа међу њима.

ГЛАВА 14.

Држите се љубави, а старате се за духовне даре, а особито да пророкујете.

2. Јер који говори језике, не говори људима нешто Богу: јер нико не слуша, а он Духом говори тајне.

3. А који пророкује говори људима за управљање и утеху и утврђење.

4. Јер који говори језике, већ себе поправља, а који пророкује цркву поправља.

5. Али ја бих хтио да ви сви говорите језике, а још више да пророкујете: јер је већи онај који пророкује него ли који говори језике, већ ако ко казује, да се права поправља.

6. А сад, браћо, ако дођем к вама језике говорени, каку ћу корист учинити ако вам не говорим или у отјеривењу, или у разуму, или у пророштву, или у науци?

7. Као неке ствари бездушне које дају глас, била свирала или гусле, ако различна гласа не дају, како ће се разумјети шта се свира или гудан?

8. Јер ако труба да неразговјетан глас, ко ће се приправити на бој?

9. Тако и ви ако неразумљиву ријеч речете језиком, како ће се разумјети шта говорите? Јер ћете говорити у вјетар.

10. Има на свијету Бог зна колико различнијех гласова, али ни један није без значења.

11. Ако давале не знам силе гласа, бићу нијемац оное коме говорим, и онај који говори биће мени нијемац.

12. Тако и ви, будући да се старате за духовне дарове, гласајте да будете онима богати који су на поправљање цркве.

13. За то који говори језиком нека се моли Богу да казује.

14. Јер ако се језиком молим Богу, мој се дух моли, а ум је мој без плода.

15. Шта ће се давале чинити? Молим се Богу Духом, а молим се и умом; хвалићу Бога Духом, а хвалићу и умом.

16. Јер кад благословиш Духом како ће онај који стоји мјесто простана рећи амин по твојем благослову, кад не зна шта говориш?

17. Ти добро захваљујеш, али се другог не поправља.

18. Хвала Богу мојему што говорим језике већма од свију вас.

19. Али у цркви волим пет ријечи умом својим рећи, да се и други

помоћу, него ли хиљаду ријечи језиком.

20. Браћо! не будите дјеца умом, него наконшћу дјетињате, а умом будите савршени.

21. У закону пише: Другијем језицима и другијем уснама говорићу народу овоме, и ни тако ме не ће послушати, говори Господ.

22. За то су језици за знак не ониха који вјерују, него који не вјерују; а пророштво не ониха који не вјерују, него који вјерују.

23. Ако се дакле свупи црква сва на једно мјесто, и сви узговорите језицима, а дођу и простаци, или невјерници, не ће ли рећи да сте полу-дјеца?

24. А ако сви пророкују, и дође какав невјерник или простак, буде покран од свију и суђен од свију.

25. И тако гајте срца његова бивају јављене, и тако паднувши ничице поклоните се Богу, и кажите да је заиста Бог с вама.

26. Шта ће се дакле чинити, браћо? Кад се сабирате сваки од вас има ислам, има науку, има језик, има откритије, има казивање; а све да бива на поправљање.

27. Ако говори ко језиком, или по двојци, или највише по тројци, и то поредом; а један да казује.

28. Ако ли не буде никога да казује, нека ћути у цркви, а себи нека говори и Богу.

29. А пророци два или три нека говоре, и други нека растују.

30. Ако ли се отвориће што другоме који сједи, нека чека док први ућути.

31. Јер можете пророковати сви, један по један, да се сви уче, и сви да се тјеше.

32. И духови пророчки поворавају се пророцима;

33. Јер Бог није Бог буне, него мира.

34. Жене ваше да ћуте у црквама; јер се њима не допусту да говоре, него да саушађу, као што и закон говори.

35. Ако ли хоће чему да се науче, код куће мужеве своје нека питају; јер је ружно жени да говори у цркви.

36. Еда ли од вас ријеч Божија изиђе? или самнијем вама дође?

37. Ако ко мисли да је пророк или духован, нека разумије што вам пишем, јер су Господње заповијести.

38. Ако ли ко не разумије, нека не разумије.

39. За то, браћо моја, старайте се да пророкујете, и не забрављујте говорити језицима.

40. А све нека бива поштено и уредно.

ГЛАВА 15.

Али вам напомињем, браћо, јеванђеље, које вам објавих, које и притисете, у коме и стојите,

2. Којијем се и спасавете, ако држате како вам објавих; већ ако да узалуд вјероваште.

3. Јер вам најприје предадох што и вамше, по писму,

4. И да би уполан, и да уста трећи дан, по писму,

5. И да се јави Клеви, по том једна вјестораци апостола;

6. А по том га видјеше једном више од пет стотина браће, од којијех многи живе и сад, а неки и помријеше;

7. А по том се јави Јакову, на онда свима апостолима;

8. А последње свију јави се и мени, као каком недолпочегу.

9. Јер сам ја најмлађи међу апостолима, који нијесам достојан назвати се апостолом, јер гоних цркву Божију.

10. Али по благодати Божијој јесам што јесам, и благодат његова што је у мени не оста празна, него се потрудах више од свију њих, али не ја него благодат Божија која је са мном.

11. Био дакле ја или они, тако проповиједамо, и тако вјероваште.

12. А ако се Христос проповиједа да устаде из мртвијех, како говоре неки међу вама да нема васкрсенија мртвијех?

13. И ако нема васкрсенија мртвијех, то ни Христос не уста.

14. А ако Христос не уста, узалуд дакле проповиједаше наше, а узалуд и вјера ваша.

15. А навазимо се и лажни свједоци Божији што свједочише на Бога да васкрсе Христа, којег не васкрсе кад мртви не устају.

16. Јер ако мртви не устају, ни Христос не уста.

17. А ако Христос не уста, узалуд вјера ваша: још сте у грѡисма својијем.

18. Дакле и они који помријеше у Христу, изиђоше.

19. И ако се само у овом живицу узалуд у Христа, најнесрећнији смо од свију људи.

20. Али Христос уста из мртвијех, и би новина ониха који умријеше.

21. Јер будући да кроз човјека би смрт, кроз човјека и васкрсеније мртвијех.

22. Јер како по Адаму сви умру, тако ће и по Христу сви оживљети.

23. Али сваки у свом реду: новина Христосу; а по том они који вјероваше Христу о његову доласку;

24. Онда крај, кад преда царство Богу и оцу, и кад узине свако поглаварство и сваку власт и силу;

25. Јер њему ваља царовати докле не положи све непријатеље своје под ноге своје.

26. А пошледаћи ће се непријатељ Христу о његову доласку;

27. Јер све покори под ноге његове. Али кад вели да је све њему покорено, показује се да је осим онога који му покори све.

28. А кад му све покори, онда ће се и сам син покорити ономе који му све покори, да буде Бог све у свему.

29. Шта дакле чине они који се врте мртвијех ради? Кад мртви јамачно не устају, што се и кришавају мртвијех ради?

30. И ми за што подносимо музе и невоље сваки час?

31. Сваки дан умирим, тако ми, браћо, ваше славе, коју имам у Христу Исусу Господу нашему.

32. Јер ако сам се по човјеку борио са зверовима у Ефесу, кака ми је корист ако мртви не устају? Да једемо и пијемо, јер ћемо сутра умријети.

33. Не варате се: али разговори квалере обичаје.

34. Отрјесните се један пут као што треба, и не грѡисите; јер неки не знају за Бога, на срмоту вама кажем.

35. Али ће рећи ко: како ће устати мртви? и у ваком ће тијелу доћи?

36. Безумниче! ти што сијеш не ће оживљети ако не умре.

37. И што сијеш не сијеш тијело које ће бити, него голо зрно, бјело шпеично или друго како.

38. А Бог му даје тијело како хоће, и сваком сјемени своје тијело.

39. Није свако тијело једно тијело, него је друго тијело човјеције, а друго птицотско, а друго рибаље а друго птичије.

40. И имају тијелеса небесна и тијелеса земаљска: али је друга слава небесна, а друга земаљска.

41. Друга је слава сунцу, а друга слава мјесецу, и друга слава звијездама; јер се звијезда од звијезде разликује у слави.

42. Тако и васкрсеније мртвијех: сије се за распадљивост, а устаје за нераспадљивост;

43. Сије се у слаботи, а устаје у слави; сије се у слаботи, а устаје у сили;

44. Сије се тијело тјелесно, а устаје тијело духовно. Има тијело тјелесно, и има тијело духовно.

45. Тако је и писано: први човјек Адам постаде у тјелесном живицу, а пошледаћи Адам у духу који оживљује.

46. Али духовно тијело није прво, него тјелесно, на онда духовно;

47. Први је човјек од земаље, земаљан; други је човјек Господ с неба.

48. Какав је земаљани така су и земаљани; и какав је небесни така су и небесни.

49. И како носимо обличје земаљаног тако ћемо носити и обличје небесног.

50. А ово говорим, браћо, да тијело и крв не могу наследити царства Божијега, ни распадљивост нераспадљивости нашлајује.

51. Ево вам казујем тајну: јер сви не ћемо помријети, а сви ћемо се претворити,

52. У један пут, у тренућу ока у пошледној труби; јер ће загробити и мртви ће устати нераспадљиви, и ми ћемо се претворити.

53. Јер ово распадљиво треба да се обуче у нераспадљивост, и ово смртно да се обуче у бесмртност.

54. А кад се ово распадљиво обуче у нераспадљивост, и ово се смртно обуче у бесмртност, и ово се смртно обуче у

че у бесмртност, онда ће се збити она ријеч што је написана: победа про- ждије смрт.

56. Гдје ти је, смрти, жамац? Гдје ти је, пакле, победа?

57. А жамац је смрти гријех, а сила је гријеха закон.

58. А Богу хвала који нам даде побједу кроз Господа нашега Исуса Христа.

59. За то, браћо моја љубавна, буди- те тврди, не дајте се помакнути, и на- предуйте једнако у ајелу Господњему знајући да труд ваш није узалуд пред Господом.

ГЛАВА 16.

А за милостиву светима, као што уре- дих по црквама Галатијским онако и ви чините.

2. Сваки први дан нејезе нека свр- ки од вас оставља код себе и скуља волонто може, да не бивају збирања код дођем.

3. А кад дођем, које нађете за при- једне оне ћу с посланицима послати у Јерусалим нека однесу вашу помоћ.

4. А ако буде вриједно да и ја идем, поћи ће са мном.

5. А е вама ћу доћи кад профем Ма- њедонију, јер ћу проћи кроз Мањедо- нију.

6. А у вас може бити да ћу се забавити, али и зиновати, да ме ви пратите куда пођем.

7. Сад вас у пролазку не ћу видје- ти, а надам се неко вријеме остати код вас, ако Господ допусти.

8. А у Ефезу ћу остати до тројичина дне;

9. Јер ми се отворника велика и бо- гата врата, и противника има много.

10. А ако дође Тимотије, гледајте да буде код вас без страха; јер он ради ајело Господње као и ја.

11. Да га нико дакле не презре, него га испратите с жаром да дође к мени; јер га чекам с браћом.

12. А за брата Аполо, много га молих да дође к вама с браћом; и никако не бјеше му воља да сад дође; али ће до- ћи кад има дође кад.

13. Пазите, стојте у вјери, мушки се држите, утврђујте се.

14. Све да вам бина у љубави.

15. Молим вас пак, браћо, знате дом Стеванни да је новина од Ахаје, и на служење светима одреди се;

16. Да сте и ви покорни таконима, и свакоме који помаже и труди се.

17. Али се обрадовах долазку Стева- нину и Фортунатову и Ахајиницу, јер ми они нахвалише што сам био без вас;

18. Јер умирисе дух мој и ваш. При- познајте дакле такове.

19. Поздрављају вас првене Азијске.

Поздрављају вас у Господу много Аки- ла и Прискала с домашњом својом цр- квом.

20. Поздрављају вас браћа сва. По- здравите један другога цјеливом све- тивом.

21. Поздрављајте вас ја Павле својом руком.

22. Ако ко не љуби Господа Исуса Христа да буде проклет, маран ата.

23. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама;

24. И љубав моја са свима вама у Христу Исусу. Амин.

КОРИНЋАНИМА ПОСЛАНИЦА ДРУГА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Од Павла, апостола Исуса Христа по вољи Божијој и брата Тимотија први Божијој у Коринту, са свима светима који су у свој Ахаји:

2. Благодат вам и мир од Бога оца нашега, и Господа Исуса Христа.

3. Благословен Бог и отац Господа нашега Исуса Христа, отац милости и Бог сваке утјехе,

4. Који нас утјешава у свакој невољи нашој, да басмо могли утјешити оне који су у свакој невољи утјехом којом нас саме Бог утјешава.

5. Јер евако се страдања Христова

умножавају на нама тако се и утјеха умножавава кроз Христа.

6. Ако ли смо пак у невољи, за вашу је утјеху и спасеније, које постаје у трпљењу тих истих страдања која и ми подносимо.

7. И надање наше тврдо је за вас. Ако ли се утјешавамо, за вашу је утје- ху и спасеније, знајући да ево што сте заједничари у нашем страдању тако и у утјеси.

8. Јер нам не ћемо, браћо, зајати невоље наше која нам се догоди у Азији кад нам је било претешко и пре- ко силе тако да се нијесмо надали ни живљети;

9. Нето сами у себи осудисмо да нам ваља помријети да се *св* не уздасмо у себе него у Бога који подиже мртве,

10. Који нас је од толике смрти из- бавио, и избавља; и у бета се уздасмо да ће нас и још избавити.

11. С помоћу и ваше молитве за нас; да многи људи многу хвалу дају Богу за даре који су нама дали вас ради.

12. Јер је наша слава ово: свједочав- ство савјести наше да смо у простоти и чистоти Божијој а не у мудрости гје- лесној него по благодати Божијој жи- вљели на свијету, а особито међу вама.

13. Јер вам друго не пишемо него што читате и разумјевате. А надам се да ћете и до краја разумјети.

14. Као што неки и ви нама за дан Го- вам слава ево и ви нама за дан Го- спода нашега Исуса Христа.

15. И у овом поуздању шћадних да вам дођем прије, да другу благодат инаге;

16. И кроз вас да дођем у Мањедо- нију, и опет из Мањедоније да дођем к вама, и ви да ме пратите у Јудеју.

17. Али кад сам ово хтио, еда ли сам дакле што непостојано чинио? Или што се наваљуем, да се по тјелу на- ваљуем, да буде у мене да да, а не не?

18. Али је Бог вјеран, те ријеч наша в вама не би да и не.

19. Јер син Божиј Исус Христос, ко- јег ми вама проповиједасмо ја и Сил- ван и Тимотије, не би да и не, него у вему би да.

20. Јер колико је обећања Божијех, у њему су да, и у њему амин, Богу на славу кроз нас.

21. А Бог је који нас утврди с вама у Христу, и показа нас,

22. Који нас и зачехати, и даде за- лог Духа у срца наша.

23. А ја за свједока Бога призивам на своју душу да штедећи вас не до- ћох више у Коринт.

24. Не као да ми владомо вјером ва- ном, него смо помагати ваше радости; јер у вјери стојите.

ГЛАВА 2.

Ово пак судих у себи да опет не дођем к вама у жалости.

2. Јер ако ја чиним жалост вама, ево је који ће мене веселити осим онога који прима жалост од мене?

3. И писах вам оно исто, да кад до- њем не примим жалост на жалост, а за које би ваљало да се веселим надају- ћи се на све вас да је моја радост свију вас.

4. Јер од бриге многе и туге срца на- писах вам с многијем сузама, не да би- сте се ожалостили него да бисте позна- ли љубав коју имам изобилно к вама.

5. Аво ли је ко мене развадио, не ражали мене, до неколико, да не оте- жам свима вама.

6. Јер је дозвољено таквоме кар овај од многијех.

7. За то ви на супрот већма да опра- падате и трешите, да такови како не падате у превелику жалост.

8. За то вас молим, утврдите к њему љубав.

9. Јер вам за то и писах, да познам поштење ваше јесте ли у свачему по- слушни.

10. А коме ви што опростите *ономе оврагитам* и је; јер ја ако што *коме* опростих, опростих му вас ради мјесто Исуса Христа,

11. Да нас не превари солана; јер знамо шта он мисли.

12. А кад дођох у Троаду да пропо- виједам јенаиђење Христову, и отво- рише ми се врата у Господу.

13. Не имадох мира у Духу својему, не наставши Тита, брата својег; него опростивши се с њима изиђох у Мање- донију.

14. Али хвала Богу који свагда на- ма даје побједу у Христу Исусу, и кроз